

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2052/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.III.21.230/2024/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó Alapítvány jogi képviselője (dr. Mester Csaba ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben kérte a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.230/2024/7. számú ítélete – az Egrei Törvényszék 2.Pf.20.049/2024/17. számú ítéletére és az Egrei Járásbíróság 1.P.21.003/2022/64. számú ítéletére is kiterjedő hatályú – alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Álláspontja szerint a támadott bírósági ítéletek sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) bekezdését, valamint a 28. cikkét.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a bírósági határozatokban megállapított tényállás, az indítvány és annak kiegészítése alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó – az alapper felperese – alapítója 2017. április 11-től határozatlan időre a kuratórium elnöki tisztségével megbízta az alapper I. rendű alperesét. Az Egrei Törvényszék 2017. március 31-én kelt végzésével rendelte el I. rendű alperes kuratóriumi elnökként történő bejegyzését. Az I. rendű alperes ezt követően 2017. április 1-én használati szerződést kötött a saját fiával – aki az alapper II. rendű alperese – egy az indítványozó tulajdonában álló gépkocsi használatára.
- [4] A járművet korábban az időközben elhunyt alapítói joggyakorló használta oly módon, hogy annak során az indítványozó feladataihoz kötődő és a magánjellegű használat nem volt elkülönítve, mindemellett az indítványozó nem is rendelkezett gépjárműhasználati szabályzattal. Az I. és a II. rendű alperes által kötött használati szerződés szerint a gépjárművet II. rendű alperes az indítványozó alapítvány részére

szükséges anyagbeszerzések érdekében, készenléti és ügyeleti feladatok ellátására, riasztás esetén 30 percen belül intézkedés és időszakosan felmerülő karbantartási munkák elvégzésére, az idősothton lakóinak szállítására használhatta. A használatba adási szerződés alapján a II. rendű alperes magáncélra is igénybe vehette a gépkocsit, azzal, hogy ebben az esetben a megtett kilométer alapján a költségeket II. rendű alperes viseli. A II. rendű alperes a gépjárművet 2021. november 11-ig használta.

- [5] 1.2. Az indítványozó ezt követően kártérítés megfizetése érdekében nyújtott be keresetet az I. és II. rendű alperesek ellen. Indoka szerint az I. rendű alperes 2017. április 1-jén a használatba adási szerződés aláírásának időpontjában még nem volt az indítványozó bejegyzett, törvényes képviselője. Álláspontja szerint az I. rendű alperes törvényes képviselőkénti bejegyzése egyébként sem volt jogszerű, mert kinevezését nem az alapítói jogokat hatályosan, jogszerűen gyakorló személytől kapta, hanem az alapítvány eredeti alapítójától, aki az I. rendű alperes megbízásának időpontjában már nem gyakorolhatta alapítói jogait. Mindezekre tekintettel az I. rendű alperes megbízás nélkül járt el az ingyenes használatba adás során, ráadásul egy olyan személy részére, aki az indítványozói alapítványban semmilyen tisztséget nem töltött be, és annak érdekében érdemi tevékenységet sem végzett. Mindezekkel a tényekkel a II. rendű alperes tisztában volt, ezért kezdeményezte az indítványozó a kártérítés egyetemleges megfizetésének kötelezésére az alpereseket. Összecszerű kártérítési igényének alapja, hogy ezen idő alatt a gépjárművet nem tudta sem használni, sem hasznosítani, ezért 24 210 010 Ft gépjármű bérleti díj, valamint a II. rendű alperes használata alatt felmerülő 4 285 459 Ft gépjármű fenntartási költség követelése keletkezett az alperesekkel szemben. Ezen tételek vonatkozásában két magánszakvélemény figyelembevételét is kérte a bíróságtól.
- [6] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték arra hivatkozással, hogy az I. rendű alperes kuratóriumi elnökké kijelölő, 2017. február 16-ai kuratóriumi ülés jegyzőkönyvén – ahol a kijelölő határozat elfogadásra került – a jogszerűen kijelölt alapítói joggyakorló aláírása is szerepelt, ennek megfelelően az I. rendű alperes kinevezése szabályos volt és az indítványozó törvényes képviselőjének minősült a használatba adási szerződés megkötésének időpontjában.
- [7] A II. rendű alperes gépjárműhasználatára az indítványozó érdekében került sor, a magáncélú használattal összefüggő költségeket maga viselte, szervizeltette is a járművet. Az indítványozó által megjelölt magánszakvéleményeket alperesek vitatták.
- [8] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, megállapította, hogy a civil szervezetek nyilvántartása nem konstitutív, hanem deklaratív hatályú, ezért az I. rendű alperes képviseleti jogosultságának kezdete 2017. április 11-e. A 2017. április 1-jén megkötött használatba adási szerződés aláírása során az I. rendű alperes megbízás nélküli ügyvivőként járt el, ettől függetlenül a szerződés jóváhagyása megtörténtnek tekinthető, mert az I. rendű alperes 2017. április 11-től már teljes körben elláthatta

indítványozó képviselőt, jognyilatkozatot tehetett, így akár hallgatólagosan, vagy ráutaló magatartással, de a korábbi szerződés jóváhagyása megtörtént. A gépjármű használatával kapcsolatban a bíróság megállapította, hogy az indítványozónál nem keletkezett olyan vagyoni hátrány, vagy elmaradt vagyoni előny, melynek kompenzálása kártérítés keretében indokolt lett volna, vagy amelynek összegszerűsége egyáltalán megállapítható. Az indítványozó által a bizonyítási eljárás során figyelembe venni kért magánszakértői vélemények közül a bíróság az egyiket nem tartotta relevánsnak a kereset szempontjából, a másikat pedig aggályosnak tartva kirekesztette a bizonyítékok köréből.

- [9] 1.3. Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az indítványozó terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen kérte az ítélet megváltoztatását és az alperesek marasztalását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését. Az indítványozó szerint a használatba adási szerződés aláírásának napján nem volt képviselői joga az I. rendű alperesnek, a 2017. április 11-től érvényes kuratóriumi elnöki kijelöléséről szóló bírósági végzés is csak 2017. április 21-én emelkedett jogerőre, illetve a kijelölését egyébként sem a jogszerű alapítói joggyakorló rendelte el. Az indítványozó azt elismerte, hogy az I. rendű alperes kuratóriumi elnöki kijelöléséről szóló határozatot elfogadó kuratóriumi ülés jegyzőkönyvét az alapítói jogok gyakorlására kijelölt személy is aláírta, azonban magát a határozatot az eredeti alapító hozta, annak ellenére, hogy az alapítói joggyakorló már nem ő volt.
- [10] Mindezekre tekintettel az I. rendű alperes kijelölése szabálytalan volt, nem rendelkezett képviselői joggal, a használatba adási szerződés aláírásakor rosszhiszemű álképviselő volt, így annak megkötése jogszabályba ütközött, ennek megfelelően semmis. Az indítványozó kifogásolta az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy a szerződés jóváhagyása ráutaló magatartással megtörtént.
- [11] Mindemellett hivatkozott az I. rendű alperes kárfelelősségének jogalapjaként a vezető tisztségviselő kártérítési felelősségére vonatkozó szabályokra, melyek megalapozzák a szerződésszegéssel okozott kártérítési felelősséget. Az indítványozó fellebbezésében mindezeket túl kritikát fogalmazott meg az elsőfokú bíróság jogértelmezése, valamint bizonyítási eljárása tekintetében.
- [12] A másodfokú bíróság anyagi jogi pervezetés keretében felhívta az indítványozó figyelmét a tény és a jogállításai közötti ellentmondásokra, melyek miatt az indítványozó a keresetét megváltoztatta, kártérítési igényét a szerződésen kívüli okozott kártérítési felelősségre alapította.
- [13] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték. Álláspontjuk szerint az I. rendű alperes tisztsége az elfogadással keletkezett és az erről szóló nyilatkozat aláírásával jogait jóhiszeműen gyakorolhatta, tevékenysége pedig mindenben az indítványozó érdekében és javára történt. Emellett hivatkoztak arra, hogy az álképviselő hatásai és jogkövetkezményei

tekintetében kártérítési kötelezettséget a jogszabály nem a képviselt személy irányában ír elő, hanem harmadik személy vonatkozásában, az indítványozó azonban nem harmadik személy.

- [14] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Külön vizsgálta és megállapította, hogy a szerződés alkalmas volt joghatás kiváltására, azt az indítványozó utólag jóváhagyta, melynek joghatása ugyanaz, mintha képviseleti joggal rendelkező személy tette volna a jognyilatkozatot.
- [15] 1.4. Az indítványozó a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet, egyben a felülvizsgálat engedélyezésére irányuló kérelmet terjesztett elő a Kúriánál.
- [16] A Kúria szerint a felülvizsgálat engedélyezésére nem volt szükség, és a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem korlátain belül vizsgálva megállapította, hogy az indítványozó által megjelölt okokból a jogerős ítélet nem jogszabálysértő. A Kúria ítélete szerint a jogerős ítélet a nem megfelelően támadott elemeiben nem volt felülvizsgálható.
- [17] A Kúria ítéletében rögzíti, hogy a jogerős ítélet megállapításai helytállóak, kiemeli, hogy a jogi személyek határozatainak bírósági felülvizsgálatára irányuló perek sajátos jogi természetűek. Ezek esetében az egy éves jogvesztő perindítási határidő elteltével az eljárásokban nem hivatkozható és nem vizsgálható a jogi személy korábban felül nem bírált határozatának jogsértő jellege.
- [18] Kiemeli azt is, hogy az ilyen határozatok felülvizsgálatára intézményesített perjogi természete és speciális szabályai kizárják a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény szerződések semmiségére vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazását a jogi személy működését meghatározó határozat tekintetében. Ezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [19] 2. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszát, kérve a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.230/2024/7. számú ítélete – az Egri Törvényszék 2.Pf.20.049/2024/17. számú ítéletére, valamint az Egri Járásbíróság 1.P.21.003/2022/64. számú ítéletére is kiterjedő hatályú – alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [20] Az indítványozó szerint a megsemmisíteni kért ítéletek sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében, valamint a 28. cikkében foglalt jogokat.
- [21] Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét abban látja, hogy a Kúria az ügy megítélése során nem biztosította a jogalkalmazás egységét, mivel az indítvánnyal támadott döntésében egy korábbi, az ügy lényegét érintő másik döntéséből eredő egyértelmű következtetést – vagyis azt, hogy egy törvénytelenül bejegyzett alapítványi képviselő eljárását nem lehet törvényesnek minősíteni azon időszak vonatkozásában sem, amíg a törlésre nem került sor egy jogerős ítélet

alapján – figyelmen kívül hagyta. Szintén ezen cikk sérelmét látja amiatt, hogy az indítványozó kuratóriuma a gépjármű használati szerződést nem hagyta jóvá, valamint azt az I. rendű alperes – bíróságok által elismert módon – álképviselőként írta alá, valamint nyilvántartásba vétele jogszabálysértő volt, mely miatt később képviseleti jogát a bíróság törölte, ennek ellenére az eljáró bíróságok a törlés előtti, ráutaló magatartással jóváhagyott szerződés létrejöttét jogszerűnek minősítették. Az indítványozó szerint ez a bírói jogértelmezés sérti a jogbiztonság és a jogállamiság követelményét.

- [22] Az indítványozó az Alaptörvény 28. cikkének sérelmét az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéshez adott indokolása alapján abban látja, hogy a bírósági ítéletekben megjelenő jogértelmezés a jogi személy képviselete vonatkozásában nem felel meg a közjó követelményének, erkölcstelen és nem gazdaságos célt szolgál. Álláspontja szerint a bíróságok a 28. cikk követelményeinek sérelme nélkül nem állapíthatják meg azt, hogy egy törvénytelenység törvényes következményre vezethet.
- [23] A XXVIII. cikk (1) bekezdésének vonatkozásában az indítványozó hivatkozik arra a Kúria ítéletének indokolásában rögzített álláspontra, mely szerint nem jogszabálysértő és a Kúria ítélezési gyakorlatának is megfelel a másodfokú bíróság jogi következtetése arra, hogy az I. rendű alperest a kuratóriumi elnöki tisztség ellátásával megbízó alapítói határozat bíróság előtti megtámadásának hiányában – az adott pertípus jogvesztő perindítási határideje miatt – az I. rendű alperes képviseleti jogosultságát 2017. április 11-től fennállónak kell tekinteni. Álláspontja szerint a jogbiztonság és a tisztességes eljárás elvét sérti, hogy a Kúria a saját másik tanácsa által megállapított módon törvénytelenül bejegyzett képviselő jogállását egy deklaratív bejegyzés alapján jogszerűnek tartja azon időszak alatt, amíg azt egy bírósági ítélet alapján nem törlik.
- [24] Ugyancsak ebben a körben veti fel alkotmányos aggályait az indítványozó a jogorvoslathoz és így a tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos jog sérelme vonatkozásában, mert a Kúria a fellebbezés és a keresetváltoztatás korlátaira történő hivatkozással nem volt hajlandó értékelni az általa hivatalból észlelendő semmisséget és ennek alapján az érvénytelenség következményeit alkalmazni.
- [25] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.
- [26] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírói döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria

felülvizsgálati ítéletét 2025. május 21. napján vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2025. július 18. napján, határidőben terjesztette elő.

- [27] A Kúria ítélete olyan, az ügy érdemében hozott döntés, amellyel szemben helye lehet alkotmányjogi panasz benyújtásának. Az indítványozó jogosult és érintett is, mert a bírósági eljárásban félként vett részt, saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó a rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [28] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be.
- [29] Az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint ugyanis az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére, mint Alaptörvényben biztosított jogra csak két esetben alapítható alkotmányjogi panasz: a kellő felkészülési idő hiánya, illetve a visszaható hatály tilalma miatt {3012/2017. (II. 8.) AB határozat, Indokolás [25]}. Az indítvány azonban e körben érvelést nem tartalmaz, így ebben a vonatkozásban az alkotmányjogi panasz érdemi alkotmányossági vizsgálatára nincs lehetőség.
- [30] Mindemellett az indítványozó panaszában az Alaptörvény 28. cikke tekintetében is az Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozik. Ezzel szemben viszont az Alaptörvény 28. cikke (amely a bíróságoknak címzett jogértelmezési segédszabály) nem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani (lásd pl. 3084/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [6], 3010/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [30], 3386/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [14]; 3121/2015. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [89]; 3181/2023. (IV. 12.) AB végzés, Indokolás [33]). Megállapítható tehát, hogy ebben a vonatkozásban sem teljesül az alkotmányjogi panasz benyújtásának az Abtv. 27. § (1) bekezdésében írt feltétele és ebben a tekintetben további vizsgálatra nincs is lehetőség.
- [31] A továbbiakban az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz alapján vizsgálható-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelme, mivel az indítványnak csak ez az eleme felelt meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelem feltételeinek.
- [32] 3.3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.

- [33] Az indítványozó azt állította, hogy a bíróság az anyagi és eljárási szabályokat, illetve a saját másik döntéséből egyértelműen következő evidenciát az Alaptörvénnyel ellentétes módon értelmezte és alkalmazta, valamint bizonyítási kezdeményezéseit nem, vagy csak részben fogadta be és ez vezetett oda, hogy elutasította a keresetét. Mindezek a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozták.
- [34] A bírósági ítéletek hiányosságait, az anyagi és eljárási jogszabálysértések létét állító indítványi elemmel összefüggésben az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33], 3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30]}.
- [35] A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [36] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által az alkotmányjogi panaszban állított jogszabálysértéseket, az alsóbb fokú bíróságok – indítványozó által vitatott – jogértelmezésének helyességét a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság már részletesen vizsgálta.
- [37] Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az indítványozó alapvetően bírói mérlegelési, jogalkalmazási kérdéseket kifogásolt. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint viszont nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indoklásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {lásd például: 3095/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [26]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság«

szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]-[15]}.

- [38] Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy az indítvány a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben kizárólag olyan jogértelmezési, törvényességi, valamint bizonyíték-értékelési kérdéseket kifogásolt, amelyek vizsgálata törvényességi és nem alkotmányossági kérdés, ekként azok vizsgálata az Abtv. 29. §-a alapján nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe.
- [39] Az Alkotmánybíróság megjegyzi továbbá, hogy az indítványozó jelen ügyben nem volt elzárva attól, hogy jogorvoslati jogával éljen, a „valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás” {35/2013. (IX.22.) AB határozat, Indokolás [16]} lehetősége számára biztosított volt.
- [40] Azzal összefüggésben, hogy a jogorvoslati lehetőség terjedelmére vonatkozó eljárási szabályokkal indítványozó nem értett egyet, alkotmányjogi jelentőségű kérdés nem azonosítható.
- [41] 4. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és 29. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. március 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró